

Motion

1984/85:2990

Göthe Knutson

Skärpningar av statistiksekretessen (prop. 1984/85:133)

Denna proposition om statistiksekretessen är ännu ett exempel på den steg- för-steg-taktik en del centrala förvaltningsmyndigheter tillämpar.

Minst ett par dussin myndigheter och utredningar verkar för sekretessens utvidgning. Offentlighetsintresset försvaras av några få: kammar- och regeringsrätterna, datainspektionen och ibland JK. Också konstitutionsutskottet kan visa upp goda ingripanden genom åren.

Den smygande introduktionen av 1984-samhället

Men kampen är ojämn. De tusentals tjänstemän som verkar för sin myndighets intressen av samkörningar, sekretessutvidgningar, registerforskning osv. balanseras inte av någon motsvarande grupp som kontinuerligt kommer med motförslag av typ större offentlighet, mindre datainsamling och mindre övervakning. Riksdagen manövreras därför oupphörligt in i situationer där valet står mellan ytterligare ett omärkligt steg mot det s. k. 1984-samhället eller ingen reform eller rationalisering alls. För att inte tala om alla dessa datasystem där konstruktörerna glömt bort offentlighet och sekretess, och där de som bär ansvaret för detta kallt meddelar att det blir för dyrt att i efterhand göra systemen lagenliga.

Vi kan endast tillåta en viss mängd "1984-metoder". Överskrider vi gränsen förändrar samhället karaktär. Vi måste noga överväga hur vi bäst disponerar denna maximikvantitet. Frågeställningen tigs ihjäl under antaganden att litet till och litet till tål nog samhället innan karaktären förändras. Den föreliggande propositionen är typisk. Varje myndighet anser sig ha fog för litet mer samkörning, litet mer sekretess, lite mer registerforskning, litet större datainsamling och allt annat som den som har rent mjöl i påsen inte skall anses vara rädd för. Men ingen hjälper riksdagsutskotten att summera denna utveckling, att värdera om det verkligen är motiverat att just SCB skall få gnaga till sig ytterligare en bit av den maximalt acceptabla mängden 1984-metoder.

Det finns t. o. m. en tendens att de stora förvaltningsmyndigheterna avsiktligt chansar på att skjuta igenom de få försvararnas skyddsmekanismer. Alltid går något förslag igenom helt enkelt därför att de som skall granska dessa är så få.

Vi måste försvara vårt öppna samhälle. Vi måste komma ihåg att stegen mot 1984-samhället aldrig ser farliga ut – de planeras så att de blir så små att de inte oroar. Det är när Storebror säger att han är ute i gott syfte som han är

farlig, när syftet är ont är han lätt nog att stoppa. Det räcker inte alls att notera att denna proposition anges ha syfte att stärka integriteten, för det är fullt möjligt att införa ett skräcksamhälle enbart genom att genomföra långtgående förslag att stärka försvaret av integriteten, nämligen de åtgärder som i detta syfte förstärker kontrollsamhället. I fallet SCB kan man inte bekämpa byråkrati med ny byråkrati. Den verksammaste motåtgärden vore en radikal nedskärning i mängden data som samlas in.

Det är därför viktigt att den typ av förslag som finns i propositionen får kritisk granskning där man försöker ta med hela bilden och effekten av alla steg från samtliga myndigheter som satsar på steg-för-steg-taktiken när det gäller 1984-metoder.

Ändringen i sekretesslagen 14 kap. 2 och 3 §§

Sekretesslagen 14 kap. 1 § anger en väg att lämna ut uppgifter från SCB via regeringsförfordningar, och 9 kap. 4 § anger en annan väg via tjänstemannabeslut i SCB. Båda möjligheterna kan medföra integritetshot. De lämnas kvar oförändrade. De tredje och fjärde vägarna går via sekretesslagen 2 och 3 §§. I de fallen fungerar praxis väl när det gäller utlämning av statistiska data. Övertramp är inte kända, och statistikutredningen har inte belagt att 2 och 3 §§ skapar allvarliga integritetshot. Det är därför svårt att förstå varför regeringen vill ändra dem, då någon olämplig praxis inte förekommer när det gäller statistiska data. Någon värdeökande inkomstsida att väga upp kostnaden för att komplicera lagtexten med en onödig extragirland finns inte.

SCB:s motiv har framgått av den förda offentliga debatten: Man försäkrar vem som vill höra på, att alla dess insamlade data vilar tryggt bakom sekretesslås. Men påståendet behöver tydligen stötts upp bättre, och här kommer dessa propositionsändringar in såsom önskvärda konkretiseringar av hur sekretesslås ser ut. Denna ursprungsmotivering antyds i propositionen (s. 10): "Syftet med mitt förslag är att undanröja grunden för farhågor- - - ." På s. 14 längst ned anförts detsamma angående editions- och vittnesplikten.

Tryckfrihetsförfordningen 2 kap. 2 § anger de sju grundlagstillåtna motive-ringarna att begränsa rätten att ta del av allmänna handlingar. Att en myndighet får det bekvämare i sin verksamhet (i detta fall genom att uppgiftslämnare förmodas något villigare att fylla i blanketter) förekommer inte i uppräknningen och kan inte heller härledas fram. Förslaget om skärpningar av sekretessen i 14 kap. 2 och 3 §§ kan alltså inte antas av riksdagen.

Det uppkommer knappast några egentliga nackdelar av att dessa förslag om ändringar avslås. Praxis är som sagt helt acceptabel, och en detalj mindre i den redan snåriga sekretesslagen är alltid en fördel. Det är också värdefullt att SCB inte tillåts etablera ett prejudikat: Det finns en lång rad myndigheter som med rätt eller orätt känner avsmak inför offentlighetsprincipen.

Patentverket försöker exempelvis försvåra insynen när konkurrenter med offentlighetsprincipen som hjälp följer varandras patent- och varumärkesansökningar. Verket kringgår exempelvis sin diarieskyldighet för skriftliga ansökningar om hjälp med datoriserad provkörning av kunders utkast till varumärken. Patentverket skulle kunna föra precis samma resonemang som SCB om offentlighetsprincipens förmenta fördärlighet för sin verksamhet och begära samma svepande och oprecisa sekretessutökningar med motivering att de skulle vara bra att ha inför oroliga kunder. Det skulle heller inte vara grundlagsenligt. Och en lång rad andra myndigheter skulle testa möjligheterna att få samma förmåner som SCB.

Editions- och vittnesplikten

Propositionens förslag om ändringar i rättegångsbalken är i än högre grad onödiga lagändringar som inte stöds av ett reellt föreliggande behov.

Det finns endast ett känt exempel på situationen, det s. k. Arbogafallet. Men det slutade med att polisen fick nej och att domstolen inte gick med på en begärd efterforskning bland de arkiverade FoB-blanketterna. Allt är alltså väl – SCB kan säga att inlämnarnas uppgifter i den aktuella buntens FoB-blanketter inte kommit till annan användning än den avsedda. Men det räcker inte för SCB:s verksledning, som anser att en lagändring vore slagkraftigare i kampanjen för att få blankettifyllarna att fylla i, alltså även om lagändringen i sak inte får någon verkan. Dess existens är det viktiga.

En lagändring med det syftet kan inte godtas.

Kaotisk arkivläggning

SCB:s arkiveringsproblem visar hur litet de föreslagna ändringarna i 2 och 3 §§ 15 kap. sekretesslagen betyder för att garantera integritetsskyddet.

Efter viss tid, gissningsvis tio år, skall SCB:s dataregister arkivläggas. De skall då övergå till riksarkivet, och medborgarna skall därmed få det integritetsskyddet att SCB inte kan göra personuppföljningar långt bakåt i tiden, åtminstone inte utan datainspektionens medverkan.

Dessa arkivlagda dataregister lämnar aldrig SCB:s lokaler. SCB menar ändå att de är allmänna handlingar som förvaras av riksarkivet. Det finns en särskild blankett, som SCB använder var gång ett sådant dataregister skall återlånas. Antalet återlån är otaligt; riksarkivet tillstyrker återlån regelmässigt. Samtidigt säger riksarkivet att dataregistren inte är deras allmänna handlingar. SCB håller alltså igång denna förfrågningsrutin pro forma, och ett avslag från riksarkivets sida spelar ingen roll, då det enligt den myndighetens uppfattning ändå är SCB:s handlingar det gäller.

Återlånen gäller ofta samkörningar av äldre material mot nytt. Åtminstone någon gång borde dessa ligga utanför av datainspektionen meddelade anvisningar. Det finns en särskild ruta på blanketten för att markera dessa

fall. Denna ruta synes aldrig ha blivit ifylld hittills. Hela återlåneverksamheten sker alltså utom datainspektionens kontroll. En stor del kan säkert anses vara inom ramen för äldre beslut, men det kan knappast gälla allt mot bakgrund av det stora antalet återlån.

De återlånade banden, som alltså aldrig blivit överförda till riksarkivet, borde vara med i den förteckningen över SCB:s dataregister. En del är det, inte alla. De borde ingå i utdragen enligt datalagen 10 §, men SCB synes inte ta med dem. De borde vara allmänna handlingar i SCB, men detta anser inte SCB.

Som redan sagts skulle en minskning av mängden data SCB samlar in och lagrar vara ett effektivt motmedel mot alla 1984-tendenser i dess verksamhet. Mängden påverkas i hög grad av hur länge data förvaras. Om den tillåtna maximala lagringstiden förlängs med konstlade medel efter arkivläggningsgränsen, innebär det en åtgärd som är ett effektivt sätt att öka 1984-problemen kring verksamheten och därmed folks misstro mot att fylla i blanketter. Misstron blir helt enkelt berättigad.

Denna kaotiska situation hotar integriteten hos de registrerade. En uppröjning skulle innebära en realförbättring för dem som lämnat uppgifter till SCB. Propositionens förslag till lagändringar måste i jämförelse betecknas som Potemkinkulisser, eller åtminstone detaljer av betydligt mindre vikt.

Kaotisk diarieföring

SCB saknar en dossie- och diarieplan. Det finns ett antal registratorer. Huvudregistrator förklarar sig uttryckligen inte kunna ta ansvaret för eller hjälpa till med att förklara var andra registratorer finns och vilka slag av handlingar de omhänderhar. Huvudregistraturen är ogenomtränglig genom att verket av okänd anledning inte tillämpar den hävdvunna tekniken att i största utsträckning sammanföra ett ärendes samtliga handlingar till en egen akt under ett eget diarienummer.

Sekretesslagen 15 kap. 11 § föreskriver att SCB skall hålla en beskrivning över sina dataregister. Denna beskrivning ligger själv på data och under fullt sekretesskydd bakom ett kodord som lås. Vid två tillfällen enbart i år har detta lås förkommit, så beskrivning varit omöjlig att uppvisa som första steg mot att se övriga register. SCB:s dataterminaloperatörer har alltså lyckats låsa in själva den mest offentliga beskrivningen av hur man går vidare för att ta del av övriga dataregister. Det är uppenbart olämpligt att ha denna beskrivning på data.

Beskrivningen är inte heller fullständig. En del återlånade register saknas som sagt. Bibliotekets data ligger utanför, och SCB:s linjeverksamhet är mycket trög med att nyanmäla sina register.

Biblioteket kringgår bestämmelserna i sekretesslagen 15 kap. 9–13 §§. Dataterminalerna kan kopplas till dataregister där innehållet inte kan ändras, och terminalerna skulle alltså kunna lånas ut till allmänheten. Men

samma terminaler kan omkopplas till felaktigt konstruerade system där man kan ändra, så de kan ändå inte lånas ut. Med den principen får allmänheten rätt att låna terminal först när samtliga Sveriges dataregister blivit lagenliga, och det torde inte inträffa i denna generation.

SCB:s verksamhet har en del förbättringar att göra.

Offentlighetsprincipens ställning måste stärkas

De handlingar som är offentliga måste vara tillgängliga. De som är sekretessbelagda måste vara hemliga. En av de farligaste konsekvenserna av den datatekniska utvecklingen är att det bildas en gråzon, där man inte klart urskiljer vad som är tillgängligt och hemligt. En fungerande sekretess med inbyggt, pålitligt integritetsskydd kan endast mätas och uppfattas i relation till sin motpol: en väl fungerande insyn i den ordning som föreskrivs i TF (tryckfrihetsförordningen) 2 kap. 12 §.

Här följer några mycket angelägna förslag till lagändringar i syfte att motverka det verkligt stora integritetshotet framför annat hos myndigheterna – uppkomsten av denna gråzon.

Ändringar i tryckfrihetsförordningen

Framställningar till myndigheterna att få ta del av datorprogram som allmänna handlingar har ökat. Exempelvis SCB:s filial i Örebro och förvaltningsavdelningen i länsstyrelsen i Stockholm har felaktigt avslagit sådana önskemål i tro att datorprogram inte är allmänna handlingar. I båda fallen gjordes bedömningen av förvaltningsjurister, varför behovet måste anses vara stort av ett pedagogiskt klargörande i TF.

Som framgått av ett seminarium i Rättsfondens regi, får myndigheter inte försälja data annat än i de fall de har uttryckligt stöd i lag för detta. Dåvarande rättschefen Hans Corell bekräftade denna professor Hans Ragnemalms lagtolkning. Även här behövs ett pedagogiskt klarläggande som endast bekräftar gällande rätt.

Det nyinförda tillägget till TF 2 kap. 14 § har fått en olycklig formulering som vilseleder många tjänstemän och, vad värre är, tillåter avsiktligt missbruk. Exempelvis Stockholms stadskanslis juridiska avdelning menar felaktigt att en myndighet visserligen å ena sidan har skyldighet att respektera rätten till anonymitet, å andra sidan ändå har rätt att efterfråga namn i ett slags beredskapssyfte om en prövning enligt socialsekretessparagrafen senare skulle bli aktuell. En annan vilseledande egenskap hos den nu gällande formuleringen är att socialnämnder brukar tro att de inte behöver lämna ut något alls till dem som inte uppger sitt namn. Detta är fel, som framgår av TF 2 kap. 12 § första stycket sista meningen. Men den som säger sitt namn kan eventuellt få del av mer information än den anonymer.

Offentlighetsprincipen är en del av tryckfriheten. Rätten till anonymitet

vid besök i myndigheter är tryckfrihetshistoriskt en följd av att den som vill ta del av allmänna handlingar genom presumtion skall antas vara uppgiftslämnare som åtnjuter källskydd enligt TF 3 kap. 3 § och skydd mot efterforskning enligt TF 3 kap. 4 §. Dessa skydd håller på att luckras upp på så sätt att myndigheterna menar att de får fråga efter namn så mycket de vill (men inte kräva svar) och att reglerna i TF 3 kap. 4 § inte gäller besökare som vill ta del av allmänna handlingar. Regeringskansliet kringgår mer eller mindre öppet efterforskningsförbudet genom att departementen inte spärrar ABAB från att efterforska och bokföra namn på anonyma besökare till registratorerna. Dessa metoder att kringgå efterforskningsförbudet bör spärras.

Ändringar i förvaltningslagen

Rätten att få registerutdrag enligt 10 § datalagen dubblar en liknande föreskrift om parts rätt till insyn i eget ärende. Men det är datalagsparagrafen som blivit känd, så känd att många myndigheter glömmer bort att de också måste kunna skriva ut registerutdrag enligt förvaltningslagen.

En juridisk person kan exempelvis inte åberopa datalagen. Förvaltningslagen ger rätt till flera utskrifter per år, medan datalagen endast tillåter en (därför att den också gäller privata företags dataregister).

Det behövs en klagande komplettering av förvaltningslagen.

Ändringar i sekretesslagen

Föreskrifterna i sekretesslagen 15 kap. behöver kompletteras. Det har visat sig att löntagarfondskanslierna kringgår diarieföreskrifterna genom att beteckna alla som "skrivelser". De håller inte expeditionstid varje dag så att besökare kan ta del av den för dagen till myndigheten ankomna posten. De begränsar expeditionstiden så långt att en besökare inte hinner med att läsa och skriva av de utlämnade handlingarna.

Man kan inte få kännedom om vad SCB:s register innehåller. Sekretesslagen 15 kap. 11 § föreskriver inte tillräcklig precision i registerbeskrivningarna. Nuvarande föreskrift ålägger SCB i allt väsentligt ett meningslöst pro forma-arbete som inte gagnar någon.

Snabb datautveckling kräver snabba lagändringar

Vi införde stora ändringar 1973 i dåvarande TF trots att det stod klart att vi skulle få en helt ny grundlag i en nära framtid. Det var helt riktigt.

På samma sätt måste nu snabba kompletteringar ske oavsett om vi kan förutse stora omarbetningar av offentlighets- och sekretesslagstiftningen, bl. a. som följd av sittande utredningars förslag. Tre år är en lång tid i datautvecklingen, och vi måste räkna med att arbeta med successiva förändringar, t. o. m. grundlagsprovisorier i TF, så länge denna utveckling pågår.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen avslår regeringens förslag till ändringar av sekretesslagen och rättegångsbalken,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om förhållandena kring statistiska centralbyråns diarieföring och arkivläggning av dataregister,
3. att riksdagen som vilande grundlagsändring antar följande förslag till lag om ändring i tryckfrihetsförordningen (SFS 1979:936):

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse
2 kap.

7§ Handling anses upprättad hos myndighet, när den har expedierats. Handling som ej har expedierats anses upprättad när det ärende till vilket den hänförs sig har slutbehandlats hos myndigheten eller, om handlingen ej hänförs sig till visst ärende, när den har justerats av myndigheten eller på annat sätt färdigställts.

I stället för vad som föreskrives i första stycket gäller att handling anses upprättad,

1. diarium, journal samt sådant register eller annan förteckning som föres förtlöparende, när handlingen har färdigställts för anteckning eller införeling,

2. dom och annat beslut, som enligt vad därom är föreskrivet skall avkunnas eller expedieras, samt protokoll och annan handling i vad den hänförs sig till sådant beslut, när beslutet har avkunnats eller expedierats,

3. annat myndighets protokoll och därmed jämförliga anteckningar, när handlingen har justerats av myndigheten eller på annat sätt färdigställts, dock ej protokoll hos riksdagen eller kyrkomötets utskott, riksdagens eller kommuns revisorer eller statliga kommittéer eller hos kommunal myndighet i ärende som denna endast bereder till avgörande.

4. datorprogram, som myndighet själv utarbetar, när det är färdigställt för inmatning i dator, eller när sådan inmatning redan skett.

13§ Den som önskar taga del av allmän handling har även rätt att mot fastställd avgift få avskrift eller kopia av handlingen till den del den får lämnas ut. Myndighet är dock ej skyldig att lämna ut upptagning för automatisk databehandling i annan form än utskrift. Ej heller föreligger skyldighet att framställa kopia av karta, ritning, bild eller annan i 3 § första stycket avsedd upptagning än som nyss har angivits, om svårighet möter och handlingen kan tillhandahållas på stället.

Begäran att få avskrift eller kopia av allmän handling skall behandlas skyndsamt.

Avgiftsbelagd utlämning av upptagning från upptagning för automatisk databehandling i annan ordning än

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

som föreskrives i första stycket får endast ske om det har stöd i lag.

14 § Begäran att få taga del av allmän handling göres hos myndighet som förvarar handlingen.

Begäran prövas av myndighet som angives i första stycket. Om särskilda skäl föranleda det, får dock i bestämmelse som avses i 2 § andra stycket föreskrivas att prövningen vid tillämpningen av bestämmelsen skall ankomma på annan myndighet. I fråga om handling som är av synnerlig betydelse för rikets säkerhet kan även genom förordning föreskrivas att endast viss myndighet får pröva frågan om utlämnande. I de nu nämnda fallen skall begäran om utlämnande genast hänskjutas till behörig myndighet.

Myndighet får inte på grund av att någon begär att få taga del av allmän handling efterforska vem han är eller vilket syfte han har med sin begäran i större utsträckning än som behövs för att myndigheten skall kunna pröva om hinder föreligger mot att handlingen lämnas ut.

Myndighet får erinra den som begär att få taga del av sekretessbelagd handling, att kännedom om besökarens namn och syfte påverkar beslutet.

Myndighet får inte på grund av att någon begär att få taga del av allmän handling efterforska vem han är eller vilket syfte han har med sin begäran, ej heller får av myndigheten anlita vaktbolag eller annan anlita göra sådan efterforskning. Finnes skylt uppsatt att legitimationskontroll eller anteckning i besöksloggare är obligatoriskt krav för tillträde, skall samma skylt även ange att kravet inte gäller för den som önskar taga del av allmänna handlingar.

3 kap.

4 § Myndighet eller annat allmänt organ må ej efterforska författaren till framställning som införts eller varit avsedd att införas i tryckt skrift, den som utgivit eller avsett att utge framställning i sådan skrift eller den som lämnat meddelande enligt 1 kap. 1 § tredje stycket, i vidare mån än som erfordras för åtal eller annat ingripande mot honom som ej står i strid med denna förordning. Får efterforskning förekomma, skall därvid beaktas den i 3 § angivna tystnadsplikten.

Föreskriften i första stycket gäller även den som tar del av allmänna handlingar i den ordning som föreskrives i andra kapitlet.

4. att riksdagen antar följande förslag till lag om ändring i förvaltningslagen (1971:290):

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

14 § Sökande, klagande eller annan part har rätt att ta del av det som tillförts ärendet med de begränsningar som följer av 14 kap. 5 § sekretesslagen (1980:100).

Om register fört med automatisk databehandling lämnat uppgift som påverkat ärendet eller som kan beräknas påverka det, har part rätt att utan avgift få utdrag ur registret till den del ärendet berörs. Sådan rätt att få utdrag föreligger inte om myndigheten saknar behörighet att taga del av uppgifterna.

5. att riksdagen antar följande förslag till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100):

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 § Beträffande handling som registreras enligt 1 § skall av registret framgå

1. datum, då handlingen kom in eller upprättades,
2. diarienummer eller annan beteckning som har åsatts handlingen,
3. i förekommande fall från vem handlingen har kommit in eller till vem den har expedierats,

4. i korthet handlingens innehåll.

4. handlingens karaktär eller typ och i korthet dess innehåll.

Vid registrering skall dock uppgift enligt första stycket 3 eller 4 utelämnas eller särskiljas om det behövs för att registret i övriga delar skall kunna företes för allmänheten.

Regeringen får beträffande visst register föreskriva att föreskriften i andra stycket inte skall tillämpas, om denna annars skulle omfatta flertalet i registret upptagna handlingar.

4 § Myndighet skall på begäran av enskild lämna uppgift ur allmän handling som förvaras hos myndigheten i den mån hinder inte möter på grund av bestämmelse om sekretess eller av hänsyn till arbetets behöriga gång.

Bestämmelser om tillhandahållande av allmän handling finns i 2 kap. 12 § tryckfrihetsförordningen.

Myndighet skall minst fem timmar per dag vara beredd att hålla expeditionstid. Myndighet skall arrangera sin postöppning så att allmänheten bereds möjlighet att taga del av den till myndigheten ankomna posten.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

11 § Varje myndighet skall för allmänheten hålla tillgänglig beskrivning av de register, förteckningar eller andra anteckningar hos myndigheten som förs med hjälp av automatisk databehandling (ADB-register). Sådan skyldighet föreligger dock inte i fråga om ADB-register som inte till någon del anses som allmän handling hos myndigheten. Myndigheten är inte heller skyldig att tillhandahålla beskrivning som uppenbarligen skulle vara av ringa betydelse för enskildas rätt att ta del av allmänna handlingar hos myndigheten.

Beskrivning som avses i första stycket skall ge upplysning om

1. ADB-registrets benämning,
2. ADB-registrets ändamål,
3. vilka typer av uppgifter i ADB-registret som myndigheten har tillgång till,
4. hos vilka andra myndigheter ADB-registret är tillgängligt för överföring till läsbar form,
5. vilka terminaler eller andra tekniska hjälpmedel som enskild själv kan få utnyttja hos myndigheten,
6. vilka bestämmelser om sekretess som myndigheten vanligen skall tillämpa på uppgifter i ADB-registret,
7. vem som hos myndigheten kan lämna närmare upplysningar om ADB-registret och dess användning i myndighetens verksamhet.

I beskrivningen skall dock uppgift enligt andra stycket utelämnas, om det behövs för att beskrivningen i övriga delar skall kunna företes för allmänheten.

Register som innehåller statistiska data och register som innehåller uppgifter om minst hälften av medborgarna skall därutöver beskrivas genom fullständiga programmeringsmässiga utdrag ur register(fil)beskrivningarna, jämte fullständig översättningstabell för i registret förekommande koder.

Beskrivningar enligt denna paragraf får inte enbart lagras på maskinläsbart medium. De skall ajourföras minst en gång per kvartal.

Stockholm den 27 mars 1985

GÖTHE KNUTSON (m)

